

Harrastehevonen lentää

Yhdysvalloista Suomeen

Monille huippuhevosille lentäminen on jokapäiväistä. Kokemattomalle omistajalle ja hevoselle lento on iso tapahtuma.

Matka kotitalilta New Yorkiin taitui tyypillisessä amerikkalaisessa "Goose neck" trailerissa, jossa Eureka sai seistä vapaana.

Kun perheemme monen vuoden Yhdysvalloissa oleskelun jälkeen päätti palata kotimaahan Suomeen, vaikein päätös koski Eurekaa. Eureka on entinen laukkahevonen, jonka olin löytänyt Days Endin hevosten pelastuskeskuksesta neljä vuotta aiemmin. Siitä oli tullut meille hyvä harrastehevonen ja ystävä.

Pitkien pohdintojen jälkeen päätimme että Eureka muuttaa Suomeen. Aloin selvittää matkavaihtoehtoja hevoselle Marylandista, Yhdysvaltojen

itärannikolta, Etelä-Suomeen. Rahaa oli rajallisesti käytössä ja Eureka turvallisuus oli tärkein tekijä. Päätin matkustaa itse Eureka mukana.

Heti aluksi otin yhteyttä suomalaisiin, jotka olivat tuoneet hevosia Yhdysvalloista sekä maa- ja metsätalousministeriöön. Sain paljon arvokkaita neuvoja hevosten lentämisestä ja tuontivaatimuksista. Euroopassa hevosia otetaan vastaan EU:n ulkopuolelta mm. Pariisiin, Kööpenhaminan ja Amsterdamin lentokentille. Helsinki-Vantaan lentokentällä ei ole

rajaeläinlääkäritarkastusta hevosille, eikä sinne voi siis suoraan lentää.

Suomalainen huolintafirma FCS Logistics olisi tarjoutunut hoitaamaan koko matkan. Myös jenkkiläiset toimitukset olisivat lupautuneet järjestämään matkan ovelta ovelle. Yhdysvalloista Suomeen menijöitä on kuitenkin niin vähän että näin matkasta olisi tullut kallis. Päädyin käyttämään amerikkalaista William J. Barnes Agencya New Yorkista Amsterdamiin. Horse Service International Amsterdamiin hoitaisi passituksen,

jonka avulla Eureka saisi matkustaa Hollannista Suomeen tullattavaksi. Heiltä saisin myös lennon jälkeisen yösjän Eurekaalle ja itselleni. Amsterdamiin suoriutuisimme suomalaisen Via (Very Important Animals) Roadin kuljetusautoilla Suomeen ja FCS Logistics hoitaisi tullauksen. Koska Eureka oli ollut hallussamme pitkään, sen tuonti olisi verovapaa. Tullimaksun pantti pitäisi Amsterdamiin maksaa passituksen yhteydessä, mutta sen saisi suomalaisen tullipäätöksen jälkeen takaisin.

Matka alkaa lähestyä...

Kesäkuun lopulla saimme vahvistuksen Eurekan lennosta heinäkuun

puolivälissä. Aloitin Eurekan valmentamisen matkaa varten. Vähensin väkirehun pois ja totutin sen olemaan yksin karsinassa. Pidin myös kuljetussuojia jaloissa pitkiä aikoja, jotta Eureka tottuisi siihen. Aiemmat matkamme kun olivat olleet alle tunnin trailerireissuja. Rokotusohjelma ja eläinlääkärin tarkistukset oli jo aloitettu aiemmin.

Kolme viikkoa ennen lentoamme todettiin Teksasissa pari vesicular stomatitis -tapausta. Tauti on suu- ja sorkkataudin kaltainen, tosin ei yhtä vakava. Testit sen varalta tulivat saman tien pakollisiksi kaikille Eurooppaan matkustaville jenkkihepoille. Matkaa varten testi ei saa olla kahta viikkoa vanhempi ja tulokset saa-

Odottelua John F. Kennedyn lentokentällä New Yorkissa. Kävelimme useaan otteeseen eläinhotellin pikkupihalla.

Kontti, ja hevoset sen sisällä, nousee lentokoneeseen. Kuva on otettu koneen ikkunasta.

Vierailimme hevosten luona usein matkan aikana. Kuvassa kirjoittaja ja Eureka.

Eureka läpäisi eläinlääkärintarkastuksen ja passitettiin Amsetrdamin lentokentällä. Odottelimme kyytiä Orstiin, lepotalliin.

daan yleensä noin 10 päivän sisällä testauksesta. Vielä kun Yhdysvaltain itsenäisyyspäivä, heinäkuun 4., osui pyhineen tähän väliin, jäi tulosten saanti tosi täpärälle. Sain ne matkapäivää edellisenä päivänä ja jouduin sitten vielä kiiruhtamaan tulosten kanssa maatalousministerioon hankkimaan lopullisen vientiluvan.

Lento meni hyvin...

Lento oli matkan jännittävin osa. Saavuimme New Yorkin JFK-lentokentällä jo hyvissä ajoin lentoa edellisenä päivänä. Lentokentän eläinhotellissa Eureka ehti tutustua matkakaveriinsa kouluratsu Kuerlyyn, joka oli menossa Saksaan harjoittelemaan. Hepat onneksi tulivat heti hyvin toimeen keskenään. Myös Kuerlyn omistaja Laura lentäisi hevosensa mukana.

Eureka lepäsi yön ja oli valmis seuraavan päivän matkaan. Anoin silti sille pienen annoksen rauhoittavaa ennen koneeseen nousua. Hevoset matkustavat lentokoneessa kolmen hevosen kontissa. Nyt kolmas hevonen oli perunut matkansa viime hetkellä, joten Eureka ja Kuerly saivat enemmän tilaa. Kun

Amerikkalaisen hevosta muuttajan muistilista:

Hyvissä ajoin ennen matkaa:

Hevonen täytyy olla rekisteröitynä jossain Yhdysvaltain lukuisista hevosrekistereistä.

Rokotus WEE- ja EEE-tyyppien tarttuvaa selkäydintulehdusta vastaan enintään 6 kk, vähintään 1 kk ennen matkaa.

Näivetystauti-testi (Coggins) enintään 3kk, vähintään 1kk ennen matkaa.

Kuukausi ennen matkaa:

Hevonen on esikaranteenissa. Talli on eläinlääkärin valvonnassa ja siellä on vain hevosia jotka täyttävät vientiehdot.

Pari viikkoa ennen matkaa:

Eläinlääkäri suorittaa virusneutralisaatiotestin vesicular stomatitis -taudin varalta. Hän tekee myös terveystarkastuksen ja kirjoittaa terveystodistuksen.

Matkan aikana:

Kannattaa miettiä etukäteen mahdollinen rauhoittavien tarve ja ottaa myös tahnamuodossa mukaan.

Kuljetussuojia kannattaa käyttää harkiten ja varmistaa ettei ne ole liian pitkiä aikoja jaloissa. Kannattaa myös varmistaa että hevonen on tottunut niihin, muutoin ne saattavat aiheuttaa ylimääräistä seinien potkimista jne.

Liikuta hevosta aina tilaisuuden tullen. Paikallaan olo lisää mm. ähkyn riskiä.

Suunnittele matka siten että hevonen ehtii levätä, olla irti karsinassa, ennen ja jälkeen pitkien lentojen tai ajojen. Tämä auttaa välttämään hermostumista mutta myös pitää hevosen vastustuskyvyn kunnossa.

Varmista että hevosella on heinää saatavilla ja tarjoa vettä aina kun voit. Jos hevonen ei juo halukkaasti voi sille syöttää elektrolyyttejä kasvattamaan janoa.

Hollannista matka jatkui Via Roadin kyydissä. Aluksi Eureka sai olla vapaana auton takaosassa.

Eureka ja Kuerly siirrettiin konttiinsa, olimme me kaksijalkaiset jo nousemassa koneeseen. KLM-lento oli jaettu matkustaja- ja rahtilento, joten meillä oli normaali lentokonepaikat tarjoiuineen.

Koneen ikkunasta sitten seurassimme kun heppojen kontti nousi koneeseen. Molemmat hevoset olivat menneet hyvin konttiin, ja pysyivät rauhallisina konttia liikuteltaessa. Kun kontti oli tukevasti koneessa, pääsimme tarkastamaan hevosten tilan. Ne pureskelivat rauhallisina heinää. Lennon aikana pääsimme vapaasti hevosten luokse. Niiden vointia tarkkaili myös virallinen lentoyhtiöpalkkaama hevosenhoitaja. Hevoset vaikuttivat tyytyväisiltä. Amsterdamiin saavuttaessa ne menivät koneen henkilökunnan saattamina tulliin ja eläinlääkärin tarkastukseen. Me poistuimme muiden matkustajien kanssa passitarkastukseen. Kohtasimme hevoset taas rahtialueen eläinsairaalalla.

Amsterdamin lentokentältä jatkoimme Eureka kanssa hollantilaisella kyydillä Horstiin, Horse Service Internationalin talliin. Siellä Eureka lepäsi vuorokauden isossa karsinassa ja

ulkoilikin. Suomeen matkasimme kimpakyydillä, joka haki hevosia vielä Saksasta ja meni sitten lautalla yli Suomenlahden Rostockista Hankoon.

Turvallisesti perille

Kaiken kaikkiaan matkamme kesti kuusi vuorokautta. Hertshbyn tallille Sipooseen saapuaan Eureka oli laihtunut mutta hyväkuntoinen ja virkeä.

Mielestäni oli hyvä että matkustin itse tamman mukana. Vaikka sekä lentotoimiston, -yhtiön ja lopulta suomalaisen kuljetusfirman edustajat hoitivat tehtävänsä, pystyin kuitenkin lisäämään Eureka matkan mukavuutta ja vähentämään sen sairastumisriskiä. Pääsin kävellyttämään sitä päivittäin, usein moneen otteeseen. Amsterdamin levätessämme ehdin jopa ratsastamaan. Matkan alussa tarjoiin elektrolyyttejä varmistakseni että tamma joi hyvin. Laitoin kuljetussuojat lentomatkalle mutta otin ne lennon pätyttyä heti pois. Kuljetusautossa pidin niitä aluksi.

Nyt olen tyytyväinen kun saimme koko perheen mukaan ja Eureka on sopeutunut suomalaiseen hevoselämään. •